సత్యపథము

SATYAPATHAMU

మచ్చిత్త మద్గత ప్రాణా:

బోధయంతి పరస్పరం

- **భగవద్గీత**

-

అధ్యాత్మిక	పూజ్య బాబూజీ జన్మదిన సంచిక	సంపుటి 25
త్రైమాసిక పత్రిక	2020	సంచిక 2

విషయ సూచిక

సంపాదకీయము	శ్రీ వి.రామం	3
సతతస్మరణ	పూజ్య బాబూజీ మహారాజ్	5
చైతన్యాన్వేషణ	శ్రీ కే.సి.నారాయణ	7
Craving of the Soul	Pujya Babuji Maharaj	20
On Repentance and Pardon	Sri K.C.Narayana	26
Ten Commandments Self-Evaluation	Brigd A.G.Krishnaiah	44

సంపాదకవర్గము

డా.కె.మాధవ

శ్రీ విద్యాధర్ జోషి

శ్రీ జి.కొండారెడ్డి

పత్రిక చిరునామా

శ్రీరామచంద్ర చైతన్య స్రవంతి

లక్ష్మీప్లాజా, 5వ అంతస్తు

షెనాయ్ నర్సింగ్ హోమ్ ప్రక్కన,

ఎంట్రెమ్మెంట్ రోడ్, ఈస్ట్ మారేడ్ పల్లి,

సికింద్రాబాద్ – 500 026

Published by:

SRI RAMCHANDRA PUBLISHERS

LAXMI PLAZA, 4TH Floor, Besides Shenoy Nursing Home,

Entrenchment Road, East Marredpally,

SECUNDERABAD-500 026.

సంపాదకీయము

పూజ్య గురుదేవులు బాబూజీ మహారాజ్ వారి 121వ జన్మదినోత్సవం జరుపుకొను సమయము ఆసన్నమైంది. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో అందరము కలిసి జరుపుకొను అవకాశము లేదు.

పూజ్య బాబూజీ మహారాజ్ వారు తమ 'సంధ్యసత్వము" (Reality at Dawn) అను పుస్తకములో "నా భవిష్యదృష్టి" అను అధ్యాయమునందు రాబోవు కాలములో ప్రపంచములో జరుగబోయే సంఘటనల గురించి ముచ్చటించిరి. దానిలో మన దేశ పరిస్థితి కూడా ఆశాజనకంగా లేదు అన్నారు. ప్రజలలో క్రమశిక్షణా రాహిత్యం, స్వార్థం పెచ్చుమీరి భౌతిక వాదంతో కూడిన పాశ్చాత్యనాగరికతవైపు ఆకర్షితులై, క్రమముగా ఆ వైపు మరలుతూ అదే పురోగతిగా భావించెదరని, ఇది అంతమగు సమయము ఆసన్నమగునని తెలియజేసినారు. ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితుల్లో ఆ సమయము ఎంతో దూరము లేదని మనము భావించవచ్చును.

విజ్ఞానశాస్త్రము మానవుని పురోభివృద్ధికి వినియోగించక, మానవ వినాశనమునకు వినియోగించు స్థితికి దిగజారింది. పంచభూతాలతో కూడిన ఈ సృష్టిని భౌతికమైన సుఖసంతోషములకు మితిమీరి వుపయోగించుటవలన, సమతుల్యం లోపించి తనను తాను సరిచేసుకొను ప్రయత్నంలో మానవునిపై తిరుగుబాటు చేసుకున్నట్లు వున్నది. మానవుడు అంతరించి పోయిన ప్రకృతి మనగలదు. కానీ వృక్ష సంపద,

పశుపక్షాదులు, అనేక రకముల జీవజాతులు, నదులు మరియు సముద్రంలోని జీవరాశి అంతరించిన మానవజాతి మనజాలదని వార్తాపత్రికలో చదివాను. మానవుడు తన స్వార్థమునకు ప్రకృతిలోని సంపదను విచక్షణా రహితముగా వినియోగించుటవలన అందులో కొన్ని అంతరించి పోవుచున్నవి. అందువలన గతితప్పి ప్రపంచం అంతా అతలాకుతలం అవుతున్నది. ప్రజలందరూ భయాందోళనలతో తమను తాము రక్షించుకొను ప్రయత్నములు చేయుచున్నారు.

ఆధ్యాత్మిక పునాదిలేకుండా ఏ దేశము మనజాలదని, అనేక ఉత్పాతములు సంభవించి ప్రపంచ జనాభాలో చాలా భాగము తగ్గి, ఆధ్యాత్మికతతో కూడిన ఒక నూతన నాగరికత సమాజం భారతావనినుండి ఉద్భవించి, క్రమముగా ప్రపంచ నాగరికతగా వృద్ధి చెందునని పూజ్య బాబూజీ మహారాజ్ తెలియజేసినారు.

మన జన్మ జన్మల సుకృతము వలన పూజ్య బాబూజీ మహారాజ్ పాదముల చెంతకు చేరి ఆయన దివ్యకృప మరియు సహాయము (ప్రాణాహుతి)తో సరియైన ఆధ్యాత్మిక బాటలో పయనించుచున్నాము. ఈ విపత్కర పరిస్థితిలో గురుదేవులను అను నిత్యం స్మరించుచూ, ప్రపంచం ఈ క్లిష్ట పరిస్థితులనుండి త్వరలో బయటపడవలెనని ప్రార్థించెదము.

- వి.రామం

సతతస్మరణ

- పూజ్య శ్రీ రామచంద్రజీ మహారాజ్

కేవలము దైవపరమైన జ్ఞానమే పెక్కు మానసిక దుర్గుణములను మాన్పి, మనదారియందలి కష్టములను తొలగించును. మనమావిధముగా మన ప్రాపంచిక కార్యకలాపములందు దినములో చాలా భాగమువరకు భగవత్పరమైన జ్ఞాపకమును కలిగియుండ వలెను. మనదైహిక, మానసిక కార్యకలాపములన్నింటిలోను భగవద్భావముతో సాన్నిహిత్యము కలిగియుందుము. ప్రతిక్షణమును ఆ పరమశక్తితో సంబంధము కలిగియున్నట్లు అనుభూతి చెందుచు ఎడతెగని అలోచనాస్రవంతి అన్ని పనులందును కలిగియుండవలెను. మనము ఏ పనిచేయుచున్నను దైవసృష్టియగు ఒక ప్రాణికి సేవ చేయుచున్నాము గాని మన స్వార్థమునకు కాదని తలచినచో పైకి మనము ఎప్పటివలెనే మన పని చేయుచున్నను సేవాపథమునందే నడచుచున్న వారమగుదుము. జ్ఞాపకము తెచ్చుకొను ప్రతి విషయమును పరతత్వము యొక్క జ్ఞాపకముతో మిళితముగావలెను. ఈ స్మరణ ప్రతియణువునందును ప్రతిరోమమునందును స్పందింపవలెను. దీనినే ఆత్మ నిరసనము

అనవచ్చును. ఇట్టి స్థితి మానవుడు తనలో అలవరచుకొనినచో అతడు నఖశిఖపర్యంతము ప్రార్థనారూపమేయని అర్థము చేసికొనవలెనని నా యభిప్రాయము. అట్టి వాని ప్రతి ఊహయు భగవంతునికిష్టమగు ఊహయే. దైవేచ్ఛకు వ్యతిరిక్తమగు దానిని అతడెప్పుడును భావింపడు. అతని మనస్సు ప్రభువు నిచ్ఛకనుగుణమగు దానినేకోరును.

* * *

వాస్తవానికి మనమందరం గురువర్యుల వాకిలి వద్ద చేత భిక్షాటన పాత్రను కలిగి ఉన్న భిక్షకుల వంటి వారము. గురువర్యులు దానిని సత్వరమే నింపుతారు. కాని ఆ పాత్ర యిదివరకే ఆధ్యాత్మికతచే కాకుండ యితర విషయాలచే నింపబడి ఉంటే ఆయననుండి దేనినీ పొందడమనే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదు. ఎందువలనంటే దానిలోకి పోసినది ఏదైనా సరే వెంటనే బయటకు పొరలిపోతుంది. అందువలన గురువర్యుల కృపచే నింపబడడానికి వీలుగా యివన్నీ లేకుండ మనల్ని ఖాళీగా ఉంచుకోవడమే మన కర్తవ్యం.

- పూజ్య బాబూజీ మహారాజ్

చైతన్యాన్వేషణ

- శ్రీ కే.సి.నారాయణ

1. మన ప్రియతమ గురుదేవులు షాజహాన్ పూర్ వాస్తవ్యులైన పూజ్య శ్రీరామచంద్రజీ మహారాజ్ జన్మదినోత్సవములో మనమందరము పాల్గొని మన సాధనా విధానమును గూర్చి అర్థము చేసుకొనిన భావములను పంచుకొనుచున్నాము.

2. మానవ శరీరములోని వివిధమైన ఆధ్యాత్మిక కేంద్రములు, ఉపకేంద్రములను గుర్తించిన నేతి నేతి (Towards Infinity) అను గ్రంథము వారి ఆధ్యాత్మిక రచనలలో ముఖ్యమైనది. ఆధ్యాత్మిక యాత్రలో సాధకుడు పయనించు 13 ఆధ్యాత్మిక కేంద్రములను ఈ పుస్తకములో వివరించిరి. శ్రీ రామచంద్ర రాజయోగ ప్రభావము (Efficacy of Sriramchandra's Rajayoga) అను పుస్తకములో హృదయప్రాంతము, మనోప్రాంతము, కేంద్ర ప్రాంతముల గురించి ఉదహరించిరి. శ్రీ రామచంద్ర చైతన్య స్రవంతి వీటికిగల పరస్పర సంబంధమును తెలియజేయుటకు ప్రయత్నించినది. వీటిని గురించి ప్రస్తావించేముందు అటువంటి అధ్యయనము యొక్క అవసరమును గుర్తించవలెను.

3. ఆధ్యాత్మిక అన్వేషణ అవసరమును అనేకమంది గ్రహించినప్పటికి ప్రస్తుత కాలములో భౌతిక వాదమునకు దిగజారుట ప్రస్ఫుటముగా గోచరించుచున్నది. భౌతిక వాదమునకు దిగజారుట యనగా సర్వసామాన్యముగా మానవుడు తనను తాను తన భౌతిక శరీరముగనే పరిగణించుట, ఆలోచన మెదడునుండి వచ్చునని, మానసిక ఉద్రేకములను ఔషధములతో సమాధానపరచవచ్చునని, మానసిక లక్షణములు జన్యుపరముగా నిర్ధారించవచ్చునని మొదలైనవి. ఈ కోణమునుండి చూసిన జన్యుపరమైన విజయాలు తీవ్రమైన భౌతిక దిగజారుతనమునకు దారితీసి ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్ష కూడా జన్యుపరముగా నిర్ధారించవచ్చునని, త్వరలో సమాధికి సంబంధించిన జన్యువు కూడా కనుగొనబడినదని మనము వార్తాపత్రికలలో చదువవచ్చును.

4. చైతన్యము ఈ భౌతికశరీరమునకే పరిమితము కాక స్వతంత్రముగా కూడా మనగలదను ఉద్దేశ్యము తరచుగా వివాదాస్పదమగుచున్నది. మతమునకు గల స్వేచ్ఛతో దీనిని భరించవచ్చును కానీ విజ్ఞానశాస్త్రముయొక్క అన్ని శాఖలు వ్యతిరేక గమనములో పయనించుచూ మన ఆత్మను విశదీకరించుచున్నవి. వాస్తవమునకు కొంతమంది భౌతిక శాస్త్రవేత్తలు భౌతిక శాస్త్రమును ఆధ్యాత్మికముగా వ్యక్తపరచి పుస్తకములు ముద్రించినారు. అవి

విరివిగా అమ్ముడుపోయినవి. వాస్తవమేమనగా శాస్త్రీయ పరిశోధనలోను, పారిశ్రామిక మరియు ఆర్థిక అభివృద్ధిలోను ఖచ్చితమైన శాస్త్రీయ ఆధారాలపై ఆధారపడి అధికారులు తమ నిర్ణయములను తీసుకొనెదరు. జన్యుశాస్త్రము (Genetic Engineering), కృత్రిమ వాస్తవికత (Virtual Reality), సూక్ష్మ సాంకేతిక పరిజ్ఞానము (Nano Technology), కృత్రిమ మేధస్సుల ఆవిష్కరణతో మానవజాతి ముఖ్యమైన పరిణామము చెందు దశలో నున్నది. అది చాలా వేగముగా జరుగుచున్నది మరియు ఇది భౌతికమైన దృక్పధములో నిర్దేశించిన, అది సమూలమైన నాశనమునకు దారితీయును. జన్యుపరమైన మార్పులు టీకాలు వేయునంత సులువుగా పెద్దఎత్తులో జరుగును.

5. ఆధ్యాత్మిక పరిధిలలోనికి ప్రవేశమునకు జన్యుపరమైన వైద్యమువలన విఘాతము కలుగునా అని పరిశోధన చేసిన ప్రసిద్ధ శాస్త్రవేత్త యింతవరకూ ఎవరూ లేరు. వింతగా తోచినప్పటికీ మనము ఆధ్యాత్మికత అనే క్రిమివలన ప్రభావితము కాకుండా వుండుటకు ఒక టీకాను కనుగొనుపనిలో ఎవరైనా నిమగ్నమై వున్నారేమో అని నాకు అనిపిస్తుంది. ప్రకృతిలో కలిసిపొమ్మని లేదా సాంకేతిక పరిజ్ఞానమును విడిచిపెట్టమని మనము వాదించుట లేదు. ఆధ్యాత్మికత మరియు శాస్త్రము రెండూ సంపూర్ణముగా

కలిసిపోవాలని, చైతన్యము సూక్ష్మ శరీరములను విస్మరించుటకు బదులుగా వాటిని పరిశోధించు శాస్త్రము మనకు కావలెను. ఔషధములయొక్క మరియు సాంకేతికత యొక్క శక్తి మరియు వాటి ఆధ్యాత్మికపరమైన ఫలితములను పరీక్షించి యింతవరకూ పొందుపరచక పోవుటవలన ఏదైనా జరగవచ్చును.

6. విఘాతము కలుగు సందర్భము లేకపోయినా, ప్రస్తుత కాలములో మితిమీరుచున్న భౌతిక వాదముయొక్క బలమైన తాకిడికి సరితూగునది రాకున్న జడప్రపంచమునకు దారితీసి, శుద్ధమైన ఆధ్యాత్మికత అడుగంటిపోవును. ఎలుకలపై పనిచేయుదానినే నిర్ధారించి, గణాంకములు చేసి, శాస్త్రీయముగా భావించు రోజులివి. ఈ విధమైన పైఖరి మిడిమిడి ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులనే కాని దాని సారమును పట్టుకొనలేదు.

7. భౌగోళిక ఆలోచనా విధానము మరియు అనుభూతులు (Global Thinking and Feeling) మానవచైతన్యస్థితుల ద్వారానే అర్థము చేసుకొనవలెను. దీనికి శాస్త్రీయమైన అధ్యయనము కావలెను. శ్రీరామచంద్ర చైతన్యములో చైతన్య స్థితులయొక్క వివిధ దశలను అన్వేషించు ప్రయత్నము జరిగినది. శ్రీ రామచంద్ర రాజయోగ సాధనలోని సాధకుల ధ్యానముయొక్క దినచర్య (Diary)

ప్రతులు, ఇతర నివేదికలు మరియు 150 మంది సాధకులతో జరిగిన సంభాషణలను ఆధారము చేసుకొని, ఆధ్యాత్మిక అవగాహన పరిధులను మీముందుంచుటకు నేను ప్రయత్నించితిని. ఆధ్యాత్మిక జీవులు, భౌతిక శరీరస్థితులు, సూక్ష్మ శరీరములు, చైతన్యస్థితులను అధిగమించిన వాస్తవికతలకు సంబంధించిన అవ్యవస్థీకృతమైన (unstructure) అధ్యయనమైనను, సాధకులకు ఉపయుక్తమైన సమాచారమును అందించినది.

8. ఇంకనూ శ్రీ రామచంద్ర చైతన్య స్రవంతి యొక్క ఆవిర్భావమునుండి, తమపై తాము ఏవిధమైన సాధనా చేయని ప్రారంభదశలోని వారిని సమూహముగా తీసుకొని ధ్యానముద్వారా ప్రాణాహుతి సహకారముతో చైతన్యముయొక్క వివిధ దశలను ఒక్కొక్క మెట్టుద్వారా వారికి అనుభూతి కలుగజేయడమైనది. ఈ అధ్యయనము ఒకేసాధకుడు తన స్వానుభవమును పంచుకొనుటద్వారా కాకుండా ధ్యానమును ఆధారముచేసుకొని అనేకమంది సాధకుల సామూహికమైన జ్ఞానమును, ప్రశిక్షకునినుండి తీసుకొనిన వ్యక్తిగత సిట్టింగులు, సత్సంగములు మరియు గురువుగారి జన్మదినోత్సవములోని సత్సంగముల అనుభూతులను ఆధారము చేసుకొని ఈ అధ్యయనము చేయబడినదని దయచేసి గమనించవలెను.

9. చైతన్యముయొక్క వివిధ స్థితులలోని ముఖ్యమైన సూత్రములను అందించుటకు చేసిన ప్రయత్నమే ఈ అధ్యయనము. ఏ వ్యక్తియొక్క చైతన్యమైనను ఐదు కోశములలో ఎదోఒక దానికి సంబంధించి యుండును. ఎంత సరిపడని పోలికైనను, బాహ్యముగానున్న నిశీధిలో అనేక వస్తువులు తిరుగాడువిధముగా మన అంతరంగములోని నిశీధిలో చైతన్యము తిరుగాడుచుండును. క్రమము తప్పకుండా పలుమారులు ప్రాణాహుతిని పొందుట మనము ఒక పట్టణముయొక్క పరిధిని యేవిధముగా గుర్తించినాము అను పద్ధతికి పోల్చవచ్చును. ఇతరులనుండి తెలుసుకొను సమాచారము వలన మొట్టమొదలుగా కొన్ని ప్రదేశముల గూర్చి మరియు ఒక ప్రదేశమునుండి మరియొక ప్రదేశమునకు పోవు దారిని తెలుసుకొనెదము. మనము ప్రయాణము మొదలిడి అనేక పర్యాయములు తిరిగిన తరువాత మనము తెలుసుకొన్న సమాచారము అమూల్యమై మనలో ఒదిగిపోవును. కొంతకాలము తరువాత గ్రహణశక్తి పెరిగి ఆ ప్రదేశము పూర్తిగా అవగాహనలోనికి వచ్చును. అటుపిదప ఆ వీధిగుండా వెళ్ళునప్పుడు ఆ ప్రదేశములో వెలసిన కొత్త దుకాణములు లేదా పునరుద్ధరించిన వాటిని సులువుగా గుర్తు పట్టగలము.

10. అదేవిధముగా చైతన్యమును విభాగము చేయుట అనగా పద్ధతి ప్రకారము మన చైతన్యము యొక్క వివిధ స్థాయిలు మరియు స్థితులను పరిశోధించి నిర్ధారించుట. ఇవి మొట్టమొదటిలో మారిన స్థితులుగా కనిపించవచ్చును. కానీ ప్రాణాహుతి సహిత ధ్యానము వలన మనకు సర్వసాధారణమైనవిగా మారిపోవును. చైతన్యస్థితులను మనము పూర్తిగా అర్థము చేసుకొని వర్గీకరించినామని కాకుండా ఈ స్థితులు చైతన్యముయొక్క అంత:చైతన్యము మరియు ఎరుకలేని స్థితులలో ఎల్లప్పుడూ మనతో ఉన్నాయని అవి మనకు యెల్లప్పుడూ తెలుసున్నవే అని గుర్తించెదము. ఈ విధమైన వర్గీకరణ నిర్మలీకరణ విధానములో ఎరుకలేని చైతన్యమును ఎరుకలోనికి తెచ్చుటకు సహాయపడును.

11. ఈ చైతన్య స్థితులు మనలోని కోశములకు సంబంధించినవని మనకు తెలిసినప్పటికి మనము వర్గీకరించినప్పుడు వాస్తవములతో కూడిన మరియు శాస్త్రీయమైన పద్ధతి మనకు అవసరము. ఇతరమైన శాస్త్రీయ పద్ధతులలో శాస్త్రజ్ఞులు మరియు అతను శోధించవలసిన విషయము వేరుగా నుండును. కానీ చైతన్య స్థితుల అధ్యయనములో ఆ రెండూ ఒకటే అయియుండును. ఆధ్యాత్మిక రంగములో సాధకుడే శాస్త్రజ్ఞుడు. అతని శరీరములు (స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ) ప్రయోగశాల. అంతరంగము మరియు క్లిష్టమైన

మానసిక సామర్ధ్యముల కలయిక వలన ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధించిన చైతన్యము గురించి తెలుసుకొనుట ఎల్లప్పుడు స్వీయ జ్ఞానమే. మన చైతన్య అన్వేషణలో వాటి స్థితులను సూచించుటకు తగిన పదములు దొరుకుట కష్టము. ఎందువలననగా మనము నివశించు ప్రపంచములో పదముల ప్రాముఖ్యత ఎక్కువగా కలదు. “భాషా పరిజ్ఞానము గతి తప్పినదని అందువలన ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును వ్యక్తపరచుటకు కొత్తరకమైన పదజాలము అవసరము” అని డా. వరదాచారి గారు అంటుండెడివారు. (Ref.Vol.1 page 163, Complete works of Dr.KCV)

12. మానవ శాస్త్రములోని ప్రయోగము ఆధారము చేసుకొని ఒక గిరిజన తెగలో చదరము అనేపదము లేదు. దీనినిబట్టి ప్రకృతిలో చదరము ముఖ్యమైన ఆకారము కాదని తెలుసుకొనవచ్చును. ఇక్కడ ఆసక్తికరమైన విషయమేమనగా చదరపు ఆకారములోని కిటికీ యొక్క వీడియోని వారికి చూపించినప్పుడు వారు దాని అవగతము చేసుకొనలేక పోయిరి. కదులుతున్న సరళరేఖలుగా మాత్రమే గుర్తించినారు. చదరము అను భావన లేకపోవుటవలన వారు దాని ఆకృతిని గ్రహించలేకపోయిరి. ఏదానికైనా ఒక పేరు లేదా పదము యివ్వకపోతే మనము దానిని నిక్కచ్చిగా వ్యక్తీకరించలేమనునది సర్వసాధారణమైన విషయము. నామ

రూపములు కలిసివుండుటకు యిదియే కారణము. ఏ జీవిలోనైనా యివే ప్రాథమికమైన బంధము అనునది వాస్తవము. అదేవిధముగా సూక్ష్మ శరీరములు లేదా నిర్ధిష్టమైన చైతన్యమును గుర్తించుటకు ఒక పదములేనిదే సాధ్యము కాదు. ఆ సంబంధిత అనుభవమును కోల్పోవు అవకాశము కలదు. ఆ అంశము తమ అవగాహనా పరిధిలో వున్నను దానిని గుర్తించరు. మరోవైపు ప్రాణాహుతి సహిత ధ్యాన సాధకుల నివేదికలను మనము పరిశీలించినప్పుడు ఒక చైతన్యస్థితికి సంబధించిన పదమును తెలుసుకొనిన వెంటనే దానిని గుర్తించుటలో ఏవిధమైన ఆటంకమునకు గురికారని మనము గమనించవచ్చును.

13. ఆ విధముగా చైతన్యస్థితులను ఆధ్యయనము చేయుటకు తగిన పదములయొక్క ప్రాముఖ్యతను మనము గ్రహించవచ్చును. ఇంపీరియన్స్ తయారుచేసిన "పరమపదసోపాన పటము (Game of Life)" చైతన్యము యొక్క స్థితులను తెలియజేయును. దీనివలన అనేకమంది సాధకులు చైతన్యము యొక్క స్థాయిలను నిమ్నస్థితులనుండి ఊర్ధ్వస్థితులవరకు మరియు వాటిపరిధులను చాలా లోతుగా అవగాహన చేసుకొనిరి. చైతన్యము యొక్క వివిధ స్థాయిలు మరియు స్థితులను గ్రహించుటకు తమకు సూక్ష్మ గ్రాహ్యత లేదని చాలామంది భావించెదరు. అనుభవములను

విశదీకరించుటకు మన ఆధునిక భాషలో భాగముకాని అనేక భావనలు, ఉద్దేశ్యములు అవసరమగును. ప్రస్తుతము ఆంగ్లభాషలో లేని పదములను పరిచయము చేయు అవసరము గలదని దీని అర్థము. ప్రతి శాస్త్రమునకు దాని పడికట్టు భాష అనగా దానికి మాత్రమే అర్థమయ్యే పదాలతో కూడిన భాష కలదు. ఆధ్యాత్మికతలో కూడా అటువంటిది కావలెను.

14. పదములకు శక్తి కలదని స్పష్టముగా అర్థము చేసుకొనుట చాలా అవసరము. పదములు లేనిచో చైతన్యస్థితులను గుర్తించలేము. పదములు అస్పష్టమైనచో మన అనుభవము కూడా అటులనే యుండును. మన అనుభూతులు, ఆలోచనలు మరియు చైతన్యస్థితులను తెలుసుకొనుటకు పదజాలము శక్తినిచ్చును. చైతన్యము యొక్క అంతర్గత స్థితుల దర్శనమునకు పదములు సహకరించును. చైతన్యముయొక్క అనుభూతులను వ్యక్తపరచుటకు సాధారణముగా సాధకులందరు బిడియము లేదా అనిశ్చితవైఖరి కలిగియుందురు. దానిని విశదీకరించుటకు ప్రయత్నించినప్పుడు అది నిజముగా జరిగినదా లేదా వారు కలగన్నారా అనునది వారు నిర్ధారించుకొనలేరు. అనుభవములు వాస్తవ ప్రపంచములోని భాగముగా వారు భావించరు. శ్రద్ధగల సాధకులు గురువుగారి మరియు శ్రీ రామచంద్ర చైతన్యముయొక్క పుస్తకములను

చదువుటవలన చైతన్యమును వ్యక్తపరచు భాషకు అలవాటుపడెదరు. ఈ సాధనలో క్రమపద్ధతిలో సాధన చేసిన సాధకులకు అజప, అనాహత, అక్షి, కస్పి, పిండదేశము, బ్రహ్మాండ చైతన్యము, ప్రపన్న స్థితి మొదలైన పదములను ఉపయోగించుట సులభమగును.

15. ఈపదములను ఉపయోగించినప్పుడు స్థితిని తెలుసుకొను అవకాశము కలుగును. అవి మన ప్రపంచమును విస్తరించు అవకాశమునిచ్చి, జీవియొక్క కొత్త విధివిధానాలను అందించి, మనము ఎన్నుకొనిన లక్ష్యమునకు అనుకూలముగా మన జీవన విధానమును మలచుకొను అవకాశమును కలిగించును. కానీ స్పష్టతనిచ్చు పదములు ఉన్నటులే మనలను అయోమయములో పడవేసేవికూడా వుండును. విస్తృతమైన పరిధులను ఆవరించిన అనుభవములను వ్యక్తపరచు పదములు ఉదాహరణకు, ఒకదాని ప్రక్కన ఒకటి ఉండే వివేక, వైరాగ్యములకు సంబంధించిన 1a, 1b గ్రంధులు, వాటి రెండింటిని తెలియజేయుటకు 1వ గ్రంధియని మనము సంభోధించిన, ప్రతిదానియొక్క విశేషమైన గుణములను తెలుసుకొనుటకు యిది ఉపయోగ పడదు. అటులనే ఏకముచేయు లేదా విభజించు పదములు కలవు. పిండదేశము మరియు బ్రహ్మాండాము అనునవి విభజించు పదములు. బ్రహ్మాండము

మరియు పరబ్రహ్మాండము అనునవి ఏకము చేయు పదములు. మన హిందూమత పుస్తకములలో కూడా ఈ పదములను ఉపయోగించిరి కానీ అక్కడ వారి అర్థము పూర్తి వేరుగా నుండును. సాధకులు మతసంబంధమైన పదములతో పొరబడరాదు. మన భారతదేశ యోగ విధానములో ఈ పదముల వాడకము మనకు కనబడదు.

16. సుదూరములో ఆధ్యాత్మిక సమూహములు వాటికే పరిమితమైన పదజాలములో బంధింపబడు పరిస్థితి పరిణమించు అవకాశములను మనము పరిగణించవలెను. మానవులను కలిపివుంచునది, విభజించునది కాదు, ఏమైనా వుంది అంటే అది ఆధ్యాత్మికతయే. మనము అందరితోనూ ఏకీభవించవలెనని దీని అర్థము కాదు. వివిధమైన పద్ధతులు వివిధమైన ఉద్దేశ్యములతో వున్నవి. అందువలన ఒకేవిధమైన పదజాలము ఉపయోగించుట కష్టము. అయినప్పటికీ అందరూ ఏకీభవించిన విషయములలో ఒకేవిధమైన పదజాలము వాడుకొను ఒప్పందము చేసుకొను అవకాశము కలదు. ఈ విధానమును శ్రద్ధగా సాధన చేయు సాధకులు వారి భావములను ఇంపీరియన్స్ తో పంచుకొని మరియు ఈ విషయములో పరిశీలన చేయు వారిని శ్రీరామచంద్రచైతన్య స్రవంతి నడిపించవలసినదిగా సూచిస్తున్నాను. ఈ విధమైన

ఆధ్యాత్మిక కార్యమును నిర్వహించు ధైర్యము మరియు విశ్వాసమును గురుదేవులు ప్రసాదించుగాక.

(పూజ్య శ్రీ కె.సి.నారాయణగారి బోధయంతి పరస్పరం Vol.10లోని 6వ వ్యాసము Exploring Consciousness కి తెలుగు అనువాదము శ్రీ వి. రామం గారు.)

మన జీవితములో అన్నిటిని మన విధిగా భావించి ఆచరించినచో, అది ఆ మహాప్రభువునుండి లభించిన పవిత్రమైన ధర్మమగును.

మన పనులన్నియు గురుదేవులచే మనకు అప్పగించబడిన దైవవిధిలోని భాగముగా భావించి మనము గురుదేవులకు ఉత్తమంగా చేయగలిగినంత చేయు సేవాభావంతో ఆచరించవలెను. ఇది మనలను ఎల్లవేళలా దైవిక చింతనలో నుంచును. దీనిలో యిమిడియున్న సిద్ధాంతము స్థూలత్వమునుండి మొదలై మనందరము చేరవలసిన అంతిమ స్థితిలో ముగియును. ఆనందముగా నుండు స్వభావము దాని ప్రభావము నిమ్న గతులకు వ్యాపించి, వాటిని పరిశుద్ధపరచును. దీనిని దైవము తరువాత స్థితిగా తీసుకొనవచ్చును.

- పూజ్య బాబూజీ మహరాజ్

CRAVING OF THE SOUL

- Pujya Sriramchandraji Maharaj

(Message on the Eve of His 82nd birth day celebrations at Malaysia on 30- 04-1981)

Dear Brothers,

Man is generally charmed so much by the environment as he has made for himself unconsciously, that he seldom thinks of rising above it. But how this is to be made possible? When we ponder over it, we find that we have set up in us a community of thoughts, feeding it with impulses, nurtured in the nursery of the brain, views from all corners resound the same note in their ears giving additional strength, and intensifying the effect of the environment further. This helplessness of man may be treated as his defence. But I would say, when once we have realised that these are the spoiling agents, it means some diversion has come in. This may be taken as the first step towards vairagya or renunciation, and our thought is then set on something better and nobler. Our duty is to grasp it firmly and stick

to it at all cost. The renunciation develops automatically in our system.

The goal of life is easily reached if we are devoted to it, having idea of our Master all the way through. There are different ways of remembering Him constantly. By devotion to the Highest, we make a channel from us to Him that serves as a path to Him. When the way is cleaned of all dirt and refuse, there will be no difficulty to tread on it. The path is cleaner in proportion to our devotion. You receive a push from the heart, while meditating on Him, to impel you on the way. The dirt and refuse are our conflicting ideas. While meditating, if you secure even a temporary lull, that means you have gone a step further on the path. You will find the conflicting ideas disappearing, when you are on your way to the path. When you acquire a state of permanency in your meditation, touching the innermost plane, the idea of the Ultimate or God becomes quite near you.

While referring to this path to the Ultimate, saints have said 'beyond and beyond'. When we speak thus, it

sounds very well. But when we try to do it, things become a bit difficult, for due preparation is not there. 'I' consciousness remains far and near, and it disappears also, if we do our abhyas devotedly. There is a common error almost everywhere, that they think 'I' as an enemy. That is a negative attachment, which makes it hard and impossible. When we think of 'I', it becomes stronger by our own thought force, brought about by concentration. Try to forget the 'I', it will help a good deal. Once Divinity dawns, the negative attitude to life goes far away. The demolition of the past is a chapter in Natural Path.

When we think of the goal, its longing brings the distance in view, because we have become used to such sort of thinking. In the beginning we enter what is behind the matter, and we touch only the ground and not the Reality. The echo of voice diminishes when it travels a long distance, and then there is silence all around. I believe that this is a clue to remind us that we can get into the better state, if we enter into the life, from which silence starts. When we dive deep then we

bring pearls out of it. The wisdom of man is that he should make the unfavourable things favourable. In other words, we should try to succeed in converting the whole of the material force into spirituality: and it so happens in Natural Path system, if we get a competent Master. All the fibres of our being become spiritualised, and Reality begins to radiate. I am preparing such souls that they may have the full benefit of my services.

There is every sense in living - not only in living but achieving the highest. The craving of the soul can be satisfied best, while one is living and existing. Nobody knows the shore. The beauty of the training of my Master is that spiritual life runs parallel to the life in the world, with ever increasing efficiency. Once you have decided to attach yourself with a system, where regulation of mind is the responsibility of the Master, please give a fair trial, and have your own experience after sometime. There cannot be any breakdown in spirituality, if faith and desire for the Ultimate is there. Physical or mental troubles do not tell upon spirituality. My Master unequivocally declares:

'Spirituality is my responsibility, as practice is your responsibility'.

Religion is really the signpost on way to God realisation, but you will have to pave the right way for yourself. Problems are so many with all humanity; and as such as one remains attentive to a problem, it becomes a stumbling block for him. Disappointments make us cowards. If somehow we remove the prefix 'dis', 'appointment' remains. That means we have been appointed for something; and when appointment for certain job has been made, we can never think that we are unable to do it. That means a sort of a wave is working smoothly, and you are carrying on with it. In that case, there is no idea either of the past or of the future. Be like a tiger in the realm of God, and progress is assured.

The main purpose of our Mission is to install spirituality in place of the prevailing non-spirituality, through Natural path, pronouncing Master's message: 'Awake, O sleepers, It's the hour of the dawn'. The change, of course cannot come over-night. The aim of our

Mission, will, however, certainly be achieved, if its members work with love, patience and co-operation. I need such persons in our organization, who may shine out like the sun. People themselves will be attracted when they know that our method is correct. One lion is better than a hundred sheep; but we should try as human beings to do spiritual good to others. Earnest labour on Master's way shall never go in vain. Amen!

* * *

We must cultivate the habit of forbearance and tolerance, putting up coolly with taunts and rebukes of others, feeling ourselves to be at fault. This is not too great a sacrifice for the attainment of the great Goal. If my views seem to be appealing to you please try to follow them. This will bring you greater peace. If you find yourself inefficient for it, then you should resort to prayer with a suppliant heart. Do this and see whether you are able to overcome anger or not.

- Pujya Babuji Maharaj

ON REPENTANCE AND PARDON

- Sri K.C.Narayana

Dear associates in the Natural Path,

Time to time, I have been trying to share the little facts, experiences and understanding that the benevolent Master has been conferring on me. I have had many occasions to talk about Prayer. Somehow the more I try to share this aspect of sadhana the more hollow I feel in having really communicated anything. The feelings are too close to chest that even intimate hugging does not appear to enable the other to understand the feelings. We are aware there are quite a few components imbedded in our Prayer and this time I would like to share the little I know about Repentance and Forgiveness or Pardon.

While offering prayer as advised before going to bed we are to ask for forgiveness. What should we actually ask God or Master to do? I am conscious that most of us are serious sadhakas and would consider my

talking on this subject is a bit arrogant. But I am sure all will agree that breaking promises to God is a very human thing to do. We promise God that we will not be hateful, or selfish, or engage in unhealthy activities, and then we do all that and we feel awful: not only because we know the act is wrong, but because we broke our promise to our Master who loves us. I have personally faced this problem several times and frankly had my own ingenious explanations to offer to myself for not keeping up the word. I may share that I find the solution to this problem of changing this pattern, is two fold.

Master in his 10th Commandment commends us to feel the presence of God and first repent. This act of firstly to repent needs greater understanding of the act of repentance. Repentance is not just throwing up our hands and saying I am sorry. Repentance involves truly admitting and understanding the nature of our mistakes, seeing the root causes of our wrongful activities and the consequences they have on other people and the world. It also involves trying the best we

can, to mend the damage that has been done, and then asking for forgiveness from Master/God and pardon from the people we have hurt.

Of these two seeking forgiveness from Master appears to be easy and we tend to avoid asking those who are hurt by us to forgive us for reasons ranging from arrogance to sheer simple Ego. I am trying to stress the point that repentance is work' and not words. The fact that we err often and do wrong things should be first admitted. Without admitting this fundamental aspect there can be no repentance. To seek forgiveness we also need to fully understand that God/Master is an embodiment of Kshama or forgiveness. Contrary to the common understanding, admitting of a fault or error or wrong done, is not a self indictment. It is an open admission of our falliability.

To the question why should God/Master forgive us the answer as already stated is his capacity to forgive us under all circumstances. Apart from that He knows our nature so thoroughly that he never tries to count our mistakes. This is another spiritual truth. God never

counts our errors and follies but it is our conscience that does the task. The inner conscience ever watches and is critical of our lapses. Surely this depends on our family traditions and our notions of what is good and bad. We many times cannot forgive ourselves. But Master does, because he knows how frail and fragile we are and he also has the love and concern for us to forgive and also help us to rectify. It is this capacity of Master to forgive that makes us revere Him.

The wrongs that we do to others are a result most of the time of a reaction to the perceived wrong they have done to us. The full understanding of the forgiving nature of Master implies that we also should forgive our friends, family and even our enemies who we feel harm us. Thus the following of this commandment enables us better to comply with the commandment 7 of the Master.

Prayer at bed time is one of the toughest to do not only for the above reasons but the environment of the prayer itself is such, that prayer is not what we are naturally inclined to do. Most of the people have bed

rooms which are supposed to be pleasant for activities which are least spiritual. The habit of either hearing a good music which satisfies the carnal plane or viewing some videos which gratify directly or indirectly the lower order mental activities is also prevalent in most of the homes. Any alteration in this is bound to result in some misunderstanding with the spouses. What if?‘ I can pray where ever I want to and it is the will that matters‘ is a naïve answer. The atmosphere and the thoughts prevailing in the atmosphere are the main factors that affect our action. In this context alone I said quite some time back that we should not meditate on the bed itself.

I am reminded of the importance of the thoughts in the atmosphere emphasized in an ancient story of our country. I do not remember the source from which I got this story. But briefly it is like this: There was an young farmer named Raju who worked hard on his land. One evening, as he rested under a banyan tree, the royal herald rode by announcing that the king had an unusual dream. Whoever could explain it to his

satisfaction would receive 100 gold coins. In his dream, the king saw a sneering jackal trying to jump on to his lap. While trying to ward it off, he woke up with an uneasy feeling.

Raju felt if only he knew the answer his position would improve and as he murmured this to himself he heard a sweet voice, 'I will give you the answer provided you promise to give me half of your award.' It was a beautiful little bird that had hopped down to a lower branch right above Raju's head. An enthusiastic Raju immediately accepted the offer. The answer was: 'The throne symbolizes the kingdom; the jackal symbolizes treachery and selfish cunning dominating the atmosphere. Ask the king to be cautious.'

Raju met the king the next day and interpreted the dream. The king was satisfied and Raju received the 100 gold coins. Walking back, Raju thought, 'what a pity I have to part with half the amount of the reward.' He took a detour and avoided the bird.

He invested the money prudently and grew rich. Five years passed. One evening the king's general galloped down to his house and called out: 'Hurry up. His Majesty has had another intriguing dream. He saw a bloody dagger circling his head.' Raju promised to meet the king the next day.

It was a moonlit night, and as soon as Raju approached the banyan tree, the bird appeared again and said, 'I know about the dream.' Raju promised to give the bird half of the reward, and the bird explained that the dagger represented violence that the atmosphere was seeped in and the king should be on his guard. In the morning, Raju explained the dream and got a reward of 1000 gold coins.

Raju was afraid that the talking bird might report the matter to the king, and when he met the bird the next day he threw a stone at it, wanting to kill it. However, the bird escaped. Raju forgot all about it, until five years later, he was again brought before the king. This time the king had dreamt of a delicate dove resting on his lap. Once again he went to the bird, promised half

the reward and was told that the dove symbolized peace and the king could now rest in peace. This time Raju received 10,000 gold coins.

This time Raju hurried to the banyan tree, and offered to the bird the entire amount in total surrender. The bird, however, had no use for it and advised Raju to spend it on the people's welfare. A tearful Raju pleaded for pardon for his bad conduct. The bird astonishingly said What is your conduct in this matter? On the first occasion, there was treachery in the atmosphere; the second time, there was violence in the atmosphere, and now there is peace and trust in the atmosphere. Please know that no one really acts according to his personal will.'

If we were to choose a single event in our daily living that is most common, it would perhaps be the fact that in almost any group or class of people in the society, the subject of the conversation is a happening for which someone is being blamed: someone is responsible, someone should be punished! This has become the very basis of living and has been causing the

'suffering'. It is necessary to change the atmosphere in which we pray if prayer has to be efficient. From this angle it is better to use the words ―Prayer before going to bed‖ rather than ―bed time prayer.‖ That the whole world is nowadays bombarded with ideas of violence, hatred, jealousy, envy and unbridled appeal to gratification of passions is however a matter we have to contend with even if we were to go to bed in the peak of Himalayas. There is no solution to that unless humanity becomes sane. And for that the solution is assiduous practice of the Prayer on point A at 9 P.M. or any such suitable time even as advised by our great Master Sri Ramchandraji Maharaj of Shahjahanpur.

We are to pray before going to bed but then how long is a question many have. If we were to conclude our prayer soon, we seem to have the problem of going to sleep. I practice to be in the thought of the Master in the prayer mood till I get sleep. I find then the period spent is a type of meditation also and I tend to feel the nearness to Master. Surely this must be the case of all the aspirants who are here.

Most of us are aware that the left side of our brain is predominately linked to the logical/verbal aspects of our human nature and the right side of our brain to primarily the emotional/creative side. Logically it follows prayer is the right brain function while meditation is the left brain function. If we continue to be in a state of prayer after concluding our prayer seeking pardon we tend to contemplate on various aspects of our life where there were errors and follies. Such contemplation can also lead to sincere introspection. On such introspection lie the clues for betterment. When we do so we are combining Personal Introspection and Divine Love. Such a partnering of the two sides of the brain leads to a harmonious and balanced mind.

I do not know how many of the persons present here have taken the small test on how brain works that is available in the office of Imperience also. Periodical evaluation on this test is one of the relaxation measures I adopt and I have found that over a period of time the left and right hemispheres are working at

50:50 basis. I call them "partners" because they represent two potentially harmonious aspects of human nature that should be working together in order for us to be functioning at our best. Keeping moderation and balance as our goals the advantage of using these different ways of functioning in harmony are unlimited.

From the very little knowledge I have got, I find that the mainstream psychiatric practice to the cutting edge of empowerment theory, the two-brain theory of human nature is now widely accepted. When two opposing forces stop competing for self- gratification, and agree to support and enable each other, these partners work together, helping us to make more balanced decisions and our motives wiser and more insightful. Whenever the dual talents and abilities of our total human nature are combined together, the result is the growth of more harmonious, mutually supportive attitudes and actions. Many of our behavioural traits get moulded and we start feeling the inner pulse to follow the Commandments of the Master. Long back, a colleague of my revered father who was also a Preceptor was

educating me on the Tenth Commandment and said perhaps it is wiser to start complying with the injunctions with this commandment. I have experienced the wisdom in this counsel.

Genuine repentance and seeking pardon can become easy when we fuse the logical mind with the emotional mind and this is what the Prayer given by our Master aims at. Meditation or contemplation on the miserable condition we have which we have placed before the Master seeking pardon is the effort of the emotional mind or feelings of the heart to persuade the rational mind or our head. The practical wisdom we gain from such efforts cannot be easily explained and one needs to feel it himself. In such an exercise one realizes how much of ego‘ which is nothing but our own creation can play and try to fool us. While I am sure the aspirants who try this fusion have their own experiences I think it works like this.

A. Firstly we gain an insight that there are two forces namely the logical and emotional minds at play. At this stage we let the conversations and feelings flow freely

between both sides of our brain. This is great mind chatter and can be tedious also. But with effort we will explore the different aspects of our dualistic nature through personal introspection. We discover that our conflicts are due to our perception of reality which is influenced by the experiences in our past.

B. Secondly finding ourselves in an enigma we start appealing to Master. Most of the time we find the compromises and solutions to our inner conflicts emerging from within.

C. Thirdly such solutions show us a way to meet situations in life in future by enabling us make better decisions and assist us in going forward with our life.

D. Fourthly sometimes we feel concerned about an imbalance between our needs and wants. We discover disturbances between ourselves and the other people that are involved in our life. They may be our family, friends, co-workers and the like. At this stage it is necessary that we should not come to any conclusion of judging the merits of either but understand that it is

part of our psyche and the differences should be accepted as part of our human journey to the Infinite.

E. Last and finally at this stage we need to surrender to the Master in Toto without preferring any alternatives that may appear before us and seeking relief through such means.

We can fuse the Prayer and meditation or contemplation before going to bed and this is one of the useful methods for improving our sensitivity. Feeling the presence of the Master then is something that flows through our consciousness through the night. We can easily recognize the role of the talk and feeling dualities (two separate, yet equal forces) in prayer and meditation.

Prayer is the talking aspect of human nature and its traditional goal is to talk to a Higher Source and in our case humble submission to the Master. Talking has been shown to be a function of the verbal/analytical left hemisphere of the human brain. Here, the talking aspect is used as a guide to an introspection process

that helps us uncover the unique aspects of our personality. Some of the areas where it fosters greater communication are the differences between our analytical and intuitive skills, our private and social worlds, our realities and our dreams and our human and higher powers or Master.

When prayer and meditation are partnered together, a bridge is built between the left and right aspects of our brain. This is the partnership that brings the power of our thoughts and the power of our feelings together for the benefit of each. Whenever we thus fuse our brain powers, our thoughts enter into the realm of prayer, stimulating our ability to analyze the difference between right and wrong, good and bad. Then our feelings enter into the subtle universe of meditation, inspiring our ability to intuit the difference between love and fear, yes and no.

It is then, the last aspect of the Tenth Commandment asking us to resolve non repetition of the errors and mistakes becomes possible to be implemented. The fusion of the two parts of the brain helps us to choose

what is best for us and others. And whenever our thoughts and feelings work together for the benefit of all involved, we find a pathway to the Highest Power of all, the Master who is Pure Love. Then the feeling of pardon sought for matures and we become empowered to resolve non repetition of the past acts and feelings.

One more word before I conclude and this relates to courage. I was talking to one of my sons recently as to how children behave in the garden areas or parks. They are so natural and happy and it is really astonishing that elders are supposed to not behave like that and in certain gardens children also are asked to restrain themselves from such naturalness. It is a common observation for us to find a year or two old kids playing in the grass near about the mother but unmindful of her. We find the child with a smile as if it had been set free from some sort of prison, and this particularly when the family lives in the match box series of pigeon holes called flats. We find the children fall on the grass, get up and without hesitation or even

looking back at the mother, run as fast as it can with a smile on the face undisturbed as if nothing has happened to it.

This leads to the contemplation why most of us elders do not behave in this manner. Most of us when we fall down (figuratively) make a big fuss and even fail to try to make a second attempt. We feel so embarrassed that someone is aware of our failure that we do not make any second attempt. Or else because we failed we justify ourselves that we are not cut for that task and end up our attempts being afraid of a failure again.

The children when they fall do not perceive their falling down as a failure but treat it as a learning experience and feel compelled to try again. It means they have not associated falling down with failure. This association is one of the few that we need to get rid off. It is this association that is behind our half hearted attempts and no attempts to try again and succeed. In every one of us there is this child with courage to try and succeed and that needs to be strengthened when we have to resolve non repetition of the mistakes and errors in our

behaviour. I believe that courageous part of us, that courageous child within us all, will always be with us for as long as we live. We only need to allow it to emerge more fully. We only need to once again connect with that child within us and give that child permission to run freely, just like that child in the park. We can then have courage and confidence to resolve non repetition of blunders and errors in our behavior.

I thank all you for having given me an opportunity on this auspicious occasion to express my thoughts regarding certain factors in offering the Prayer to our Master.

Pranams to all the aspirants here and elsewhere who cherish the Masters‘ holy feet in their heart.

(Bodayanti Parasparam Vol.V: Talk on the birthday of Revered Babuji Maharaj April 2005)

TEN COMMANMENTS – SELF-EVALUATION

\- **Brigd.A.G.Krishnaiah**

1. The system of practice under the Natural Path uniquely runs in conjunction with normal Grihastha life with due regard to worldly duties and responsibilities so that both facets of the Coin of Life – worldly and the divine – develop equally bright.

2. The effect of our activities of Lower Consciousness settles down upon the sub-conscious mind forming "fate". To set right the Lower Consciousness by right thinking and actions is basic to the practice of this Path. To control and regulate the actions of one's mind in line with Divinity is fundamental to so form our Final Destiny of Complete oneness with the Master that fulfilling of the Divine Mission of each

one of us in this world is spontaneously achieved.

3. These Ten Commandments are Divine Revelations to the Great Master in his highest Super–consciousness state and are, therefore, Eternal and Inviolable. They are the Sruti of The Natural Path and form the Pramana of our Progress. The commentary on these Principles by Rev Babuji Maharaj is totally spiritual and divine in interpretation. It is “SIRODHARYAM” for all the mankind in general and sadhakas in particular with greatest humility and gratitude.

4. The practical application in worldly matters and material fields of activity is so varied and at times, weird in nature that it has to be individual specific to every practicant. Each one has to specifically ensure that his temporal day-to-day conduct is in line with these Masterly Directives and thus live in tune with the Line of Divinity and make one’s Grihastha life resplendent. This

course, one has to chart out himself, with our Master’s help always available at hand to every seeker, through a System of Trainers under the able direction of our Spiritual Guide.

5. The adherence to these Principles of Life enables one to ‘fulfill’ his worldly roles in all respects by living a life of Divine in Its expression of Simplicity, Plainness and Calmness. More significantly, it “ensures” that one equally and most effectively undertakes his main Role of “upliftment” of one’s individual Self/Soul etc to that Subtlest level which will lead to “Oneness” with the Universal Self, for us The Great Master. This is the Vision of the Master and it is, therefore, the Mission of Life for each abhyasi. This however is possible only through assiduous practice of these Ten Commandments both in letter and spirit and above all in Divine and Worldly planes.

6. Subjectivity .In the self-evaluation of ones' condition, based on these Ten Principles, there is always an element of "dichotomy", for a Householder. This is essentially due to 'inability' to take a 'comprehensive view' of one's inner development and enlightenment and matching it with (progressively developing) behavioral patterns and consequent day-to-day dealings; vyavahara. As one discerns his inner state and owns it up gradually, a deliberate effort needs to be also simultaneously made to practice concurrent divine attributes. For this, a broad understanding of the Great Master's Principles in terms of their "Worldly Dimensions" may be necessary. The subjectivity will then, be minimal in one's self-evaluation.

7. Some broad parameters that may constitute the worldly contours of our Master's Principles are given below:

- Commandment 1. General harmony reigns in the house where elder members rise “before dawn “, purify themselves of dirt externally and ‘unclean thoughts’ internally and complete their Meditation before the sun rise. This spiritually impacts on the minds of children positively and spreads to the neighbours as well. It also readies one to enter the material world with a Spirit of Purity on daily basis.

- Commandment 2. Prayer for one’s Atma Unnati enables one to “take note” of his weaknesses for money etc, unnatural attractions and undue material acquisitions so that he is prepared to guard himself against such all-permeating afflictions.

- Commandment 3. As one’s faith in the Master and Method increases, capability and conviction to “shake off” superfluities

at all levels of physical Vyavahara Plane are bolstered. While enabling to display as many Godly attributes as possible, it facilitates more dynamic sadhana itself. Helps maintain the Rta of the Creative Process.

- Commandment 4. Ostentatious living and conspicuous consumption – modern day manifestations of Economic Power – are conditioned and moderated to a great extent. Helps to re-establish “egalitarian”and “Spartan” life styles and patterns.

- Commandment 5. One begins to “behave” and “act” like a human being (in his true colours) and all atavistic and bestial propensities are consequently reduced considerably. Develops the capacity to undergo miseries, attenuating them to the best of individual ability,

without resorting to ‘unfair’ means and high handed display of power of all kinds.

- Commandment 6. Develops the capability, individually, to give everyone his fair dues treating him as his own and reduce self-concern to bare necessity. Helps to build a society of Peace and Tranquility.

- Commandment 7.Prepares one to effectively perform his worldly duties and roles and firmly and courageously stand upto Asatya, Violence, Covetousness etc with conviction and faith. All this, without any feeling of revenge/avenge and enmity/malice.

- Commandment 8. Wrong ways of earning and living are effectively controlled. Sisters can develop the capacity to refuse “Preparation of Food” and acquisition of other items from ill-gotten money. In turn, corruption can be drastically reduced.

- Commandment 9. Makes possible to practice divine qualities like sympathy, empathy, tolerance, universal love, sharing, service etc without distinction and prejudices of all dimensions. Harmony and balance are restored gradually.

- Commandment 10. Enables each one of us to seek Divine help – on one-to-one basis – in following the Path of Duty. Gives strength to avoid un-spiritual and un-Godly activities. One becomes a Real Man. A Happy Man.

8. Practical Observations.

- As the quality and intensity of Sadhana improves, one's ability to follow the Ten Principles considerably enhances. As one adheres to these Principles more effectively, the determination to undertake more and more "dynamic" sadhana is strengthened.

- The impact of these Commandments on spiritual and material facets and lives may not be viewed in water-tight compartments. They are inherently inter-active and mutually influencing. As one owns up higher spiritual conditions. There should be concurrent but deliberate individual effort to develop concomitant virtues/values in worldly matters. This is the essence of practice for a Grihastha.

* * *

Determination

- Pujya Babuji Maharaj

What I want is that all of you rise as sun of spirituality!

But how is it possible?
When you do not let the shadow of earth eclipse the sun

And when that is possible?
When you orbit in such a way as your movement be direct.

How to find this orbit? How to move direct?
By keeping the destination in full view.

How to remember the destination?
By becoming one with it

And when can a person be one with that?
When you lose yourself.

And how to lose oneself?
By bearing no other thought in the heart than that

And how is that possible?
By practice

How practice is possible?
Through love and interest.

How love and interest can be engendered?
By remembering constantly.

And how constant remembrance be cultivated?
Through determination.

How determination is possible?
When we gird up our loins to sacrifice our pleasures and to shake off idleness.

Sri Ramchandra's Commandments

1. Rise before dawn. Offer your prayer and puja(Worship) at a fixed hour preferably before sunrise, sitting in one and the same pose. Have a separate place and 'asan'(seat) for worship. Purity of mind and body be specially adhered to.
2. Begin your puja with a prayer for spiritual elevation with a heart full of love and devotion.
3. Fix up your goal which should be 'Complete Oneness' with God. Rest not till the ideal is achieved.
4. Be plain and simple to be identical with Nature.
5. Be truthful. Take miseries as Divine Blessings for your own good and be thankful.
6. Know all people as thy brethren and treat them as such.
7. Be not revengeful for the wrongs done by others. Take them with gratitude as heavenly gifts.
8. Be happy to eat in constant Divine thought whatever you get, with due regard to honest and pious earnings.
9. Mould your living so as to rouse a feeling of love and piety in others.
10. At bed time, feeling the presence of God, repent for the wrongs committed unknowingly. Beg forgiveness in a supplicant mood, resolving not to allow repetition of the same.

FOUNDATION OF SPIRITUALITY

- Pujya Sriramchandraji Maharaj

Meditation is the foundation of spirituality. If you meditate having your real goal before you, you are sure to arrive at the destination. Generally people complain of the numerous ideas creeping into their mind at the time of meditation. They think they have failed in their practice unless they bring their mind to a standstill. But it is not so. We are not practicing concentration but only meditation. We must go on with meditation unmindful of the foreign ideas that happen to come to our mind at the time. The flow of ideas is due to the activities of our conscious mind which is never at rest. We are still busy in meditation with our subconscious mind, while our conscious mind is roaming about and forming numerous ideas. Thus we are not the loser in any way. In due course, after sufficient practice, the conscious mind too gets moulded and begins to act in harmony with the subconscious mind. The result thus achieved is deep rooted and lasting, and finally calmness, the characteristic of soul becomes predominant.

INSTITUTE OF SRI RAMCHANDRA CONSCIOUSNESS
HYDERABAD, TELENGANA

TRAINING PROGRAMME

Institute of Sri Ramchandra Consciousness, Hyderabad is conducting free Training Programme for those who are interested in Pranahuti Aided Meditation for consecutive two days on Second Saturday and Second Sunday of every month. The training programme will be conducted at "IMPERIENCE" training centre. Those who are interested may contact over telephone or log onto our website www.sriramchandra**.in** for registrations.

IMPERIENCE

Centre for reaserch and Training in
Pranahuti Aided Meditation

5th Floor, Laxmi Paza, Entrenchment Road,
East Marredpally, Secunderabad – 500 026

Ph: 040 – 27731223